

ΝΕΟΣ ΕΛΛΗΝΟΜΝΗΜΩΝ

ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ ΣΥΝΤΑΞΕΣΟΜΕΝΟΝ ΚΑΙ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ

ΥΠΟ
ΣΠΥΡ. Π. ΛΑΜΠΡΟΥ

17
1923

ΦΩΤΟΤΥΠΙΚΗ ΑΝΑΤΥΠΩΣΙΣ * 1969 * RÉIMPRESSION ANASTATIQUE

ΕΚΔΟΣΕΙΣ

ÉDITIONS

ΒΑΣ. Ν. ΓΡΗΓΟΡΙΑΔΗΣ

BAS. N. GRÉGORIADÈS

Ε.Υ.Δ. Σ. Π. Π.
ΙΩΑΝΝΙΝΑ 2006

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΚΩΔΙΚΩΝ
ΤΩΝ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΩΝ
ΠΑΛΗΝ ΤΗΣ ΕΘΝΙΚΗΣ

Δ'.

ΚΩΔΙΚΕΣ ΤΗΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ ΣΠ. Π. ΛΑΜΠΡΟΥ :

1

Περγ. 0,21×0,17. Αιώνας XI (φ. 171).

Τετραεὐαγγέλιον.

Ἄρχεται ἀκέφαλον ἀπὸ τοῦ τρίτου φύλλου τοῦ τετραδίου β' διὰ τῶν λέξεων . . . αὐτὸν οὕτως οὖν προσεύχεσθε ὑμῖς (Ματθαίου 7' 9). Μεταξὺ τῶν φ. 14β καὶ ἀκούοντες οὐκ ἀκούουσιν (II' 14) καὶ 15α ὁ Ἰησοῦς παροῦσιν ἕστησαν αὐτὸ (II' 2) λείπουσ. δέκα φύλλα, ἤτοι ὅλον τὸ τετραδίον δ' καὶ τὰ δύο πρῶτα φύλλα τοῦ ε'. Μεταξὺ δὲ τῶν φ. 19β ὁ Ἰησοῦς εἶπεν, οὐκ οἶ' (δατε) (Κ' 22) καὶ 20α (ὑποζυγίου) παρεθένας (ΚΑ' 6) λείπει τὸ τελευταῖον φύλλον τοῦ τετραδίου ε'. Τὸ Εὐαγγέλιον Ματθαίου τελευτᾷ ἐν φ. 40β. Ἐν φ. 41 α-β τὰ κεφάλαια τοῦ Μάρκου. Μεταξὺ τῶν φ. 41β-42α (ἀφέν)τις τὸν ὄχλον λείπουσιν δέκα φύλλα, ἐν οἷς καὶ ἡ ἀρχὴ τοῦ κατὰ Μάρκον Εὐαγγελίου, ἤτοι τὰ δύο τελευταῖα φύλλα τοῦ τετραδίου η' καὶ ὅλον τὸ θ' — Τὸ ιγ' τετραδίον σύγκεται ἐξ ἐννέα φύλλων, ὧν τὸ 74β ἀρχῆθεν ἀγραφον.— Ἐν φ. 75α, ἐνθα ἀρχεται μετὰ τοῦ τετραδίου ιδ' τὸ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ΚΑΤΑ ΛΟΥΚΑΝ ἀξιόλογον πολύχρωμον ἐπίτιτλον καὶ ὁμοίως πολύχρωμον ἀρχικὸν Ε. Τὸ τετραδίον ιε σύγκεται ἐξ ἑπτὰ μόνων φύλλων, τοῦ ὀγδόου ἀποκοπέντος καὶ σωζομένης μικρῆς μόνον αὐτοῦ λωρίδος πρὸς τῆ ράχι. Ἀλλὰ τοῦ κειμένου οὐδὲν λείπει. Τελευτᾷ δὲ τὸ Εὐαγγέλιον τοῦ Λουκᾶ ἐν φ. 138β. Μεταξὺ τοῦ φ. 138, ὅλου ἀρχεται τὸ τετραδίον κβ', καὶ τοῦ 139 λείπουσιν τὰ λοιπὰ ἐξ φύλλα τοῦ τετραδίου τούτου. Τὸ φ. 139α ἀγραφον, ἐν δὲ φ. 139β «Κεφάλαια τοῦ κατὰ Ἰωάννην Εὐαγγελίου. Ἐν φ. 140α, ἐνθα ἀρχεται τὸ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ΚΑΤΑ ΙΩΑΝΝΗΝ ἀξιὸν λόγου πολύχρωμον ἐπίτιτλον καὶ ὁμοίως πολύχρωμον ἀρχικὸν Ε. Τὸ Εὐαγγέλιον

1. Ὁ ἀνωτέρω δημοσιευόμενος κατάλογος τῶν κωδικῶν τῆς βιβλιοθήκης τοῦ Σπ. Λάμπρου ὑπὸ τοῦ ἰδίου συντεταγμένος εὐρέθη ἐν τοῖς καταλογοῖς αὐτοῦ.

τοῦ Ἰωάννου μένει κολοβόν μετὰ τοῦ κώδικος ἐν φ. 171β ἐν ταῖς λέξεσιν ἰ τοὺς πόδας νί(ψασθαί) (1Γ^ο 10).

Τάραχικά γράμματα τῶν παραγράφων χρυσαῖ. Ὁμοίως χρυσοῖ οἱ ἀριθμοὶ τῶν παραγράφων καὶ κεφαλαίων καὶ αἱ ἐπιγραφαί.

Ἐν φ. 74β καὶ 138β ἄσημα δοκίμια κονδυλίου. Μεταξὺ τούτων εἶπον ἰηρ μου ἀγάθη γράβει γράματα λα μί δαρθίς καὶ μάλοθής καὶ ειστάρα μαὶ τανωθής. Στάχως γεωκάτη.

2

Περὶ 0,204 × 0,142. Αἰῶνος XII (φ. 281)

Τετραευγγέλιον

Προτάσσεται α' (1α) «Δήλωσις διαλαμβάνουσα τὴν τοῦ χρόνου τῶν εὐαγγελίων ἀνάγνωσιν καὶ τὴν τῶν εὐαγγελιστῶν διαδοχὴν» πόθεν τε ἀρχονται καὶ ποῦ καταλήγουσι.—β' (φ. 9α). «Τοῦ κατὰ Ματθαῖον ἁγίου εὐαγγελίου τὰ κεφάλαια». Ἐν φ. 10β.

τάδε· Τὸ κατὰ Ματθαῖον εὐαγγέλιον πρὸς τοὺς ἐξ Ἰουδαίων ἐξεδόθη ὑπ' αὐτοῦ ἐν Ἱερουσαλήμ διὰ γραμμάτων ἑβραϊκῶν· διατοῦτο γὰρ ἅπτε Ἑβραίοις γράφων, οὐδὲν πλέον ἐζήτησε δεῖξαι ἢ ὅτι ἀπὸ Ἀβραάμ καὶ Δαυὶδ ἦν ὁ Χριστός. Ἐπειτα καταλογάδην γεγραμμένον τὸ ἐξῆς ἐλίγραμμα.

Ματθαίου τόδε ἔργον ἀριστοπένοιο τελώνου·
 ὅς τόκον ἔπρασε θεῖον ἀπειρογάμοιο γυναικός·
 ἢ τίκην ἄσπερον υἱόν· ὃν οὐ γάθεν οὐρανός τῦρός·
 Χριστὸν αἰὶ ζῶοντα· Θεόν· βροτὸν αὐτὸν ὄντα.

Ἐπειτα τὸ κατὰ Ματθαῖον εὐαγγέλιον.—Ἐν φ. 87β. «Τοῦ κατὰ Μάρκον ἁγίου εὐαγγελίου τὰ κεφάλαια». Ἐν τέλει· Ἰστίον ὅτι τὸ κατὰ Μάρκον εὐαγγέλιον ὑπηγορεύθη ὑπὸ Πέτρου ἐν Ῥώμῃ· ἐποιήσατο δὲ τὴν ἀρχὴν ἀπὸ τοῦ προφητικοῦ λόγου τοῦ ἐξ ὕψους ἐπιόντος τῷ Ἠσαΐα· τὴν πτερωτὴν εἰκόνα τοῦ εὐαγγελίου δηλοῦν. Ἐπειτα καταλογάδην γεγραμμένον τὸ ἐξῆς ἐλίγραμμα.

Ὅσα περὶ Χριστοῦ θεηγόρος ἔθηκε Πέτρος
 κηρύσσων ἐδίδαξεν ἀπὸ στομάτων ἐριτίμων,
 ἐνθάδε Μάρκος ἄγιστε καὶ ἐν σε(ί)δεσσι ἐθήκε·
 τοῦνεκα καὶ μερόπισται εὐάγγελος ἄλλος ἐδείχθη.

Ταῦτό δ' ἐπαναλαμβάνεται καὶ κατωτέρω χειρὶ τοῦ εἰς αἰῶνος. — Ἐν φ. 90α «Τὸ κατὰ Μάρκον ἁγίου εὐαγγέλιον». — Ἐν φ. 138β. «Τὸ κατὰ Λουκῶν ἁγίου εὐαγγελίου τὰ κεφάλαια». Ἐν τέλει· Ἰστίον ὅτι τὸ κατὰ Λουκῶν εὐαγγέλιον ὑπηγορεύθη ὑπὸ Παύλου ἐν Ῥώμῃ· ἅτε δὲ ἱερατικοῦ χαρακτῆ-

ρος ὑπάρχον. ἀπὸ Ζαχαρίου τοῦ ἱερέως θυμωμένος ἤρξατο. Ἐπεται καταλο-
γαδὴν γεγραμμένον τὸ ἐξῆς ἐπίγραμμα:

Λουκᾶς κτισθῆναις ἀριστοτέλεις ἐπίστατος,
ἀθανάτου Ἀριστοτέλου γένος, καὶ τίτκιλα ἔργα,
ἀπασκίως κατόμιζε· καὶ ὡς θάνων ἔμαε σκώσας·
καὶ πάλιν ἐκ τμήσεως ἑσθῶν μερόπεσσιν ἐδείχθη,
ἐθῆν εὐ οὐρακίην ὑπὲρ ἄνευγα πατρὶ φιλίην.

Ἐν φ. 141α. Τὸ κατὰ Λουκᾶν ἅγιον εὐαγγέλιον». — Ἐν φ. 222β.
Τοῦ κατὰ Ἰωάννην ἁγίου εὐαγγελίου τὰ κεφάλαια». — Ἐν φ. 223α. Ἰπτιον
ὅτι τὸ κατὰ Ἰωάννην εὐαγγέλιον ἐν τοῖς χρόνοις Τραχίνου ὑπεγορεύθη ὑπὸ Ἰωάννου ἐν
Πάτρῳ τῆ νήσου· ἀνεγείτα· δὲ τῆ· ἐπὶ τοῦ πατρὸς ἡγερμονικὴν καὶ πρακτικὴν καὶ ἐν-
δοξον τοῦ Χριστοῦ γενεάν». Ἐπεται καταλογαδὴν γεγραμμένον τὸ ἐξῆς ἐπί-
γραμμα.

Βροντήεις θεόφρωνος Ἰωάννης πανάριστος·
πρωτοτόχου σοφίης ὑπερόργιον εὐρετα ἀργῆν·
πρωτοφρανῆ γενετήρα θεοῦ θεῖον αὐτογένεθλον·
ἐθῆν ὀλεθροτόκων αἰρίστων ἡμῶνισ φρίνα.

Ἐν φ. 10β χειρὶ τοῦ 15 αἰῶνος· Ἰωσήφ ἱερομόναχος. Ἐν δὲ φ. 280 β· 7α
παρῶν βιβλίων πᾶρχαι του ἐν Ἱερουσόλ· Παρσικιδά καὶ σακίλληου. Κατωτέρω δὲ
γράμματα ἀραβικά. Τὰ φ. 89 καὶ 140β ἀγραφα, τὸ δὲ φ. 231 μείναν ἀγρα-
φον καὶ ἔχον νῦν ἀνάξια λόγου δοκίμια κονδυλίου εἶνε ἐσχισμένον κατὰ τὸ
δεξιὸν ἡμῶν.

Ἐν ἀρχῇ ἐκάστου εὐαγγελίου ἐπίτιτλον ἐρυθρόν.

Στάχωσις νεωτάτη, ἐν ἣ διατηρήθη μέρος τῆς ἀρχαίας σταχώσεως ἐκ
λευκοῦ λανοῦ μετὰ ἐνυφασμένου κοκκίνου σταυροῦ.

3

Περὺ. 0,23X0, 155. Αἰῶνος XIII (φ. 163).

Τετραεὐαγγέλιον.

Ἐν φ. 3α ἀρχεται τὸ κατὰ Ματθαῖον εὐαγγέλιον. Προτάσσεται ἐν φ.
1 καὶ 2 ἡ ὑπόθεσις καὶ πίναξ τῶν κεφαλαίων. Μεταξὺ τῶν φ. 28β τὸν δὲ
Ἰησοῦν ἀπολύσωσιν· ἀποκρι(θεῖς) (KZ' 18) καὶ 29α οὐκ ἤθελε πλεῖν (KZ' 25) ἐξέ-
πεσον δύο φύλλα, περιέχοντα τὸ τέλος τοῦ Ματθαίου καὶ τὴν ὑπόθεσιν τοῦ
Μάρκου. — Ἐν φ. 33α «Τὰ κεφάλαια τοῦ κατὰ Μάρκον ἁγίου εὐαγγελίου». —
Ἐν φ. 34α «Τὸ κατὰ Μάρκον ἅγιον εὐαγγέλιον». Μένει κολοβόν, ἐκπεσόν-
τος ἐνός φύλλου μετὰ τὸ φ. 84β· ἐπὶ δαιμόνια· ἐκείνη πο(ευθεῖσα). — Ἐν φ.
85α «Υπόθεσις εἰς τὸ κατὰ Λουκᾶν εὐαγγέλιον». — Ἐν φ. 85β
«Τὰ κεφάλαια τοῦ κατὰ Λουκᾶν ἁγίου εὐαγγελίου». — Ἐν φ. 88α «Τὸ κατὰ
Λουκᾶν ἅγιον εὐαγγέλιον». Μένει κολοβόν ἐν φ. 163β βραδεῖς τῆ καρδίας.

τοῦ πιστεύειν ἐπὶ τὰς (ΚΑ' 21). Τὸ εὐαγγέλιον τοῦ Ἰωάννου λείπει ὅλον.

*Ἐν ἀρχῇ ἕκαστου τῶν εὐαγγελίων ἐπιτίτλον ἐρυθρὸν.

Τῶν φ. 90, 97 καὶ 139 ἀποκεκομμένη ἡ δεξιὰ σελ. Πολλαχοῦ ἐν τῇ ἡμετέρῳ νεώτερα φωνήματα κωνδουλίου. Ἐν τῇ ἡμέρᾳ τοῦ φ. 50β. Τὸ παρὸν βιβλίον ἀπαρτίζεται μόνον ἀπὸ τῆς ἐκείνου ἐκδόσεως τοῦ πατρὸς να εχ: τὴν καταρτὴς [λαυθῆνοι] Μαρίας καὶ να εχ: καὶ τὸν τελευταῖον ἱεροφάνη συνολὸν ἀκμῆν. Κωνσταντῆς μαθητῆς Καὶ 1790 γενναίου φθ.

*Ἐν τῇ ἀρχῇθεν ἀγράφω φ. 57β παρενεγράφησαν χειρὶ τοῦ 15' αἰῶνος τὰς ἀπὸ τῆς ἀγάπης μου με ἀλλ: | που το κορο δεν εν αλλ: | βενιτικά μου εξακουσμένοι | καὶ το κορο πενει φθ λέγων νακ γακμα: καὶ να κοιμηθῶμε ἀντάμα | δες με τὸν καυμένο | οτι θέλω να κινῶ | εἰλα γαυδο μου σε μακ | κατι: μακ που σε γακ | οτι ἡ ζωῆ μου γαθ: | καὶ ἡ ψυχή μου πκα σα βαθ: | εἰλα οσιε καὶ φακαρι: | τῆς ψυχῆς οσι κλωνάρι: | θ[ελω] θέλω να κινῶ | κρινε μου γα να γαρισω | γονικουσι γκαμεν: | καὶ τραταφά ανθισμένη: | καὶ σου λεγ: σε να μωσο | μ. . . νου να πλ . . . | λευμονολλά μου μεταν θ: | ἡ καρδιά σε γατ: (:)

*Ἐχομεν δ' ἐνταῦθα καταλογάδην γεγραμμένον ἕσμα, ὡς ὀρθογραφοῦμενον, συμπληροῦμενον καὶ μετὰ προσθήκην τῶν τόνων καὶ πνευμάτων ἔχει οὕτως:

Ὁ ἀγάπη μου μεγάλη,
 ποῦ ἐστὶν κόσμος δὲν εἶν' Ἕλλη.
 Βενιτικά μου εξακουσμένοι,
 καὶ ἐστὶν κόσμος πικνεμένη
 ἕνα γράμμα
 καὶ εἰλα κοιμηθῶμε ἀντάμα.
 Δες με [δες με] τὸν καυμένο
 οτι θέλω να παίνω,
 *Ἐλα, γάθω μου, ἐὰ μὲν
 ἐὰ ἐτὴ μάνα ποῦ σε γίνω
 οτι ἡ ζωῆ μου γάθη
 καὶ ἡ ψυχή μου πάει ἐτὰ βάθη.
 *Ἡλ[ι]ος εἶσαι καὶ φαγγάρι,
 τῆς ψυχῆς εἶσαι κλωνάρι,
 θ[ελω] θέλω να κινῶσω,
 κρινε μου γ[α] να γαρισω
 σαι γραμμένη
 καὶ τρα[ν]ταφά[λι:] ανθισμένη
 καὶ σου λεγ σε να μωσο
 σου ν' ἀπλώσω.
 Λεῖμονολλά μου με τάνθη
 ἡ καρδιά σου [άνθη].

Ἐν τῇ ἡμέρᾳ τοῦ φ. 149β χειρὶ τοῦ 15' αἰῶνος εἶπεν το γαρ, τῆς ζωῆς μου
 νανι το παπα ριζμ καὶ οπρως το παρι να ηρι αθωρισ τουτο το χαρτι με

Ε.Γ. της Κ.τ.Π
 ΙΩΑΝΝΙΝΑ 2006

Χαρτ. 0.31XO.196. Αἰῶνος XVI (φ. 424)

1 (φ. 6α). «Τοῦ ἀοιδίμου βασιλέως κροῦ Δέοντος τοῦ Σοφοῦ. Περὶ ἀρετῶν γεωργίας καὶ μοναχικῆς κυβερνήσεως πολιτείας τε καὶ διαγωγῆς καὶ ὑποτοπώσεως, κεφάλαια ἑκατὸν ἐνετήκοντα· ἤξιώθη δὲ ταῦτα εὐθεσως παρὰ τοῦ ὀσιωτάτου καὶ ἀρετικῆς κατακεκοσμημένου μοναχοῦ κροῦ **Εὐθυμίου** καὶ ἡγουμένου τῆς βασιλικῆς αὐτοῦ μονῆς· διὰ τὸ πολλάκις ὠφελθῆναι τὸν τοιοῦτον ἐκ τῆς ὀμιλίας τοῦ βασιλέως τὰ εἰς φυγὴν καθὼς περιέχει καὶ παραδηλοῖ καὶ τῶν κεφαλαίων αὐτὸ τὸ προοίμιον· καλοῦνται δὲ τὰ τοιαῦτα κεφάλαια οἰακιστικῆ ψυχῶν ὑποτοπώσεις· Σημείωσαι ὅτι τὰ παρόντα ρ' ἢ κεφάλαια τοῦ εὐσεβεστάτου καὶ σοφοῦ βασιλέως τούτου εἰς τὸν σκοπὸν τῆς εὐαγγελικῆς γεωργίας ἐγράφησαν ἐν λ', καὶ ἐν ξ', καὶ ἐν ρ'».

Ἐν τῇ ᾠφ ἐρυθρὰ ἡ λέξις Προοίμιον. Ἄρχεται δὲ τοῦτο ὡδε· Ἰσχυρὸν ἢ φίλια εὐάζεσθαι, καὶ μέλιστα περιδρατομένη προφάνεισ προτινεύσεσι τὸ εὐλογον.

Περιέχονται κεφάλαια μόνον ρ'. Κεφάλαιον αὖτον, Εὐθυμῆτος ἡμῶν ἡ ζωὴ ἐνετηκμένη τῶν ἀρετῶν ἢ ἀκρωρία· τὸ ὀσιωθὸς ἢ φύσις καὶ ἡ ἐπίκρισις διεδιάγνωστος. Ἐρμηνεία· Ἡ ζωὴ τέλειται ταχέως· τὸ τῆς ἀρετῆς ὕψος διαχερῆς καὶ σύντομον· ἡ φύσις εὐωλοῦ εἰς πτώσιν· διαταῦτα οὖν ἡ τῆς ἀρετῆς καὶ κακίας ἡ κρίσις διακατανόητος. — «Κεφάλαιον ρ'όν. Εἰμὶ μὲν εἰς τῶν μὴ γνώμη θεοῦ τελεικέντων· ὡ καὶ τὸ κρῖμα τῆς ἀφελούς ὡς γνωστικῶν μάστιγος ἐπιτα· εἴ τιτι δ' ὄνησις τῶν προτιτεπομένων ὑπεσιν, ἡμῖν μὲν ὡς ὀφελίτης προσίστω· ἢ δ' ὀφελίη, πρὸς ὅν ἐπ' ὄμον τῆς ἀμαρτίας τοῦ παντός ὁ φόρτος, ἐξίλασις· ἢ εὐμενῶς ἐπίδοι, συγγνωμονῶν τὰ σφάλματα. Ἐρμηνεία. Ἐνα μὲν τῶν ἀμαρτηκῶτων εἶναι μετριοφρονῶν ὁ ταῦτα ποιήσας διαγορεῖται, τούτω τε ὡς τῶν θεῶν ἐπιστήμονι, μεγίστην ἐπισυμβῆναι κατάκρισιν καὶ κόλασιν ὑπολαμβάνει· ἐκ τούτου τοῦτο θεουόσας, ὡς ὁ εἰδὼς τὸ θέλημα τοῦ Κυρίου καὶ μὴ ποιῶν αὐτὸ καὶ τὰ ἐξῆς· ἐάν μίντοι τὸν ἐκ τῶν πονηθέντων τούτων ὀφέλιε ἀνακούρη, οὗτος ὀφελίτης μὲν ἐστὶ τῷ τετελογῶτι, τὴν δ' ὀφελίην ἀποτίσει, ἰλασμών καὶ παράκλησιν, πρὸς τὸν ἐπ' ὄμου τὰ τῶν θεοτῶν ἀναλαβόμενον ὅταν ἀμαρτήματα ποιούμενος· ὅπως εὐσπλάγχνος ὡς τοῦτο καὶ φιλανθρώπως ἐπιδλάφει, τὰ παραπτώματα συγγωρούμενος».

Ἐν τῇ ἄνω ᾠφ τοῦ φ. 6α χειρὶ νεωτέρου πως· Ζωναρῆς.

Ἐπιτα ἐν φ. 21β. «Τοῦ μεγάλου Βασιλείου Περὶ προσευχῆς». Ἄρχ. Πίντε εἰσὶν αἱ ἐργασίαι, δι' ὧν ὁ θεὸς θεραπεύεται. Τελ. καὶ γίνεται· ἡ φυγὴ σου, πρὸ θανάτου, ἰσάγγελος.

2 (φ. 50α). «Ἐξήγησις τῶν ἱερῶν καὶ θεῶν κανόνων τῶν τε ἁγίων καὶ σεπτῶν ἀποστόλων· καὶ τῶν ἱερῶν οἰκουμηνικῶν συνόδων ἀλλὰ μὴν καὶ τῶν τοπικῶν ἤτοι μερικῶν καὶ τῶν λοιπῶν ἁγίων παν-

τέρων· πονηθείσα *Ἰωάννη μοναχῷ τῷ Ζωναρᾷ* τῷ γεγονότι μεγάλῃ θρουγγαρίᾳ τῆς βίβλης καὶ πρωταρχήτης».

Προηγείται ἐν φ. 22α—43β ὡς πίναξ «Νομοκάνονον οὖν θεῶν κατὰ στοιχεῖον» καὶ ἐν φ. 43β—49α «Περὶ τῶν τῆς συγγενείας βαθμῶν σύντομον ἐκ διαφορῶν *Μανουήλου Ἱεροδιακόνου* καὶ μεγάλου χαρτοφύλακος τῆς μεγάλης ἐκκλησίας».

α' (φ. 67α). Κανόνες τῆς α' οἰκουμενικῆς συνόδου. — β' (φ. 77α). Κανόνες τῆς β' οἰκουμενικῆς συνόδου. — γ' (φ. 83β). Κανόνες τῆς γ' οἰκουμενικῆς συνόδου. — δ' (φ. 87α). «Ἐπιστολὴ τῆς αὐτῆς ἐν Ἐφέσῳ ἁγίας συνόδου πρὸς τὴν ἐν Παμφυλίᾳ εὐαγγῆ συνόδον· περὶ Εὐσταθίου τοῦ γενομένου αὐτῶν μητροπολίτου». — ε' (φ. 90β). Κανόνες τῆς δ' οἰκουμενικῆς συνόδου. — ς' (φ. 105β). «Περὶ τῆς πέμπτης συνόδου». — ζ' (φ. 105β). «Περὶ τῆς ἕκτης συνόδου». — η' (φ. 106α). «Περὶ τῆς λεγομένης ἕκτης συνόδου». — θ' (φ. 106α). «Κανόνες τῶν ἐν Κωνσταντινουπόλει ἐν τῷ τρούλῳ τοῦ βασιλικοῦ παλατίου συνελθόντων πατέρων. . .». — ι' (φ. 153α). «Κανόνες τῆς ἁγίας καὶ οἰκουμενικῆς ἑβδόμης συνόδου». — ια' (φ. 168α). Ἐπιστολὴ *Ταρασίου Κωνσταντινουπόλεως* πρὸς Ἀδριανὸν πάπαν Ῥώμης. — ιβ' (φ. 172β). Κανόνες τῆς πρωτοδευτέρας ἐν Κωνσταντινουπόλει συνόδου. — ιγ' (φ. 184α). «Κανόνες ἐκτεθέντες παρὰ τῆς ἁγίας συνόδου τῆς ἐν τῷ περὶ τὸν ἄνω καὶ ἑκὼν ἄνω ναῶ τῆς τοῦ θεοῦ λόγου Σοφίας συστάσεως. . .». — ιδ' (φ. 186α). «Σύνοδος ἡ γενομένη ἐπὶ Κυπριανοῦ τοῦ ἁγιωτάτου ἐπισκόπου Καρχηδόνας καὶ μάρτυρος». — ιε' (φ. 194α). «Κανόνες τῆς ἐν Ἀγγόρᾳ συστάσεως συνόδου». — ις' (202α). «Κανόνες τῆς ἐν Νεοκαισαρείᾳ συνόδου». — ιζ' (φ. 206α). «Κανόνες τῆς ἐν Γάγγρα συνόδου». — ιη' (φ. 211α). «Κανόνες τῆς ἐν Ἀντιοχείᾳ τῆς Συρίας συνόδου». — ιθ' (φ. 219β). «Κανόνες τῆς ἐν Λαοδικείᾳ τῆς Καππαδοκίᾳ Φρυγίας συγκροτηθείσης συνόδου. . .». — κ' (φ. 230α). «Κανόνες τῆς ἐν Σαρδικῇ συνόδου». — κα' (φ. 242α). «Κανόνες τῆς ἐν Καρθαγένῃ συνόδου». — κβ' (φ. 302α). «Ἐπιστολὴ τῆς συνόδου ταύτης πρὸς Βονιφάτιον τὸν πάπαν Ῥώμης». — κγ' (φ. 305α). «Ἐπιστολὴ τῆς ἐν Ἀφρικῇ συνόδου πρὸς Κελεστίνον τὸν πάπαν Ῥώμης». — κδ' (φ. 307β). «Ἐκ τῶν πραχθέντων ὑπομνημάτων ἐν Κωνσταντίνου πόλει Ἀγαπίου καὶ Βαγαδίου ἑκατέρου ἀντεχομένου τῆς ἐπισκοπῆς Βόστρων». — κε' (φ. 309α). «Ἐπιστολὴ τοῦ μακαρίου *Διονυσίου* ἀρχιεπισκόπου Ἀλεξανδρείας πρὸς Βασιλείδην ἐπίσκοπον ἐρωτήσαντα περὶ διαφορῶν κεφαλαίων. . .». — κς' (φ. 312α). *Πέτρου Ἀλεξανδρείας* «καὶ μάρτυρος Κανόνες φερόμενοι ἐν τῷ περὶ μετανοίας αὐτοῦ λόγῳ περὶ τῶν ἐν καιροῖς διωγμῶν παρὰ πεπρωκότων, εἶτα μετανοησάντων». — κς' (φ. 322α). «Ἐπιστολὴ κανονικὴ τοῦ ἁγίου *Γρηγορίου τοῦ θαυματουργοῦ* περὶ τῶν ἐν αἰχμαλωσίᾳ εἰδωλόθυτα φαγόντων ἢ καὶ ἕτερα ἅτινα κλημμελησάντων». — κζ' (φ. 331α). «Τοῦ αὐτοῦ ἐκ τῆς ἐνάτης εὐχαστικῆς ἐπιστολῆς». — κη' (φ. 332α). «Τοῦ αὐτοῦ Ἐπιστολὴ πρὸς Ῥουφινιανὸν ἐπίσκοπον». — χθ' (φ. 335β). «Ἐπιστολαὶ κανονικαὶ τοῦ ἁγίου καὶ μεγάλου πατρὸς *Βασιλείου* ἀρχιεπισκόπου *Καισαρείας Καππαδοκίας* πρὸς τὸν ἄγιον Ἀμφιλόχιον ἐπίσκοπον Ἰκονίου τῆς

μητροπόλεως Φρυγίας. — Μεταξὺ τούτων καὶ λ' (φ. 366α). «Τοῦ αὐτοῦ πρὸς Διόδωρον ἐπισκόπον Τυρασοῦ περὶ τοῦ δὲ ἀδελφῆς ἀγομένου εἰς γάμου». — λα' (φ. 370β). «Τοῦ αὐτοῦ πρὸς Γρηγόριον πρεσβύτερον ὥστε χωρισθῆναι αὐτὸν τοῦ συνοδικοῦ γάμου». — λβ' (φ. 372α). «Τοῦ αὐτοῦ πρὸς τοὺς χειροποιήτους αὐτοῦ ὥστε μὴ γίνεσθαι χωρὶς αὐτοῦ ὑληρέτας». — λγ' (φ. 373α). — Τοῦ αὐτοῦ πρὸς τοὺς ὑφ' ἐπιτοῦ ἐπισκόπου ὥστε μὴ χειροτονεῖν ἐπὶ χερσὶν αὐτοῦ. — λδ' (φ. 374α). Τοῦ αὐτοῦ ἐκ τοῦ κς' κεφαλαίου τῶν περὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος πρὸς τὸν μακάριον Ἀμφιλόχιον γεγραμμένων. — λε' (φ. 379α). «Ἐπιστολὴ κανονικὴ τοῦ ἁγίου Γρηγορίου ἐπισκόπου Νύσσης πρὸς τὸν ἐν ἀγίῳ Λητούρι ἐπίσκοπον Μελιτηνῆς». — λς' (φ. 382α). «Ἀποκρίσεις κανονικαὶ Τιμοθέου τοῦ ἁγιοπάτου ἐπισκόπου Ἀλεξανδρείας, ἐνὸς τῶν ὀν' ἁγίων πατέρων τῶν ἐν Κωνσταντινουπόλει συναθροισθέντων πρὸς τὰς προσελεγμένους αὐτῷ ἐρωτήσεις παρὰ ἐπισκόπων καὶ κληρικῶν». — λς' (φ. 396α). «Θεοφίλου ἀρχιεπισκόπου Ἀλεξανδρείας προσφώνησις τῶν Θεοφανίω ἐπιστάτων ἐν Κυριακῇ». — λη' (φ. 395β). «Τοῦ αὐτοῦ ὑπομνηστικὸν ὅσαρ ἔλαβεν Ἀμμὸν διὰ τὴν Λυκίαν». — λθ' (φ. 398β). «Τοῦ αὐτοῦ Ἀφεγγίω περὶ τῶν λεγομένων καθαρῶν». — μ' (φ. 398 β). «Τοῦ αὐτοῦ Ἀγάθω ἐπισκόπῳ». — μα' (φ. 399α). «Τοῦ αὐτοῦ Μητῆ ἐπισκόπῳ». — μβ' (φ. 399β). «Τοῦ ἐν ἀγίοις πατέρος ἡμῶν Κωνσταντίνου ἀρχιεπισκόπου Ἀλεξανδρείας Ἐπιστολὴ κανονικὴ πρὸς Δόμανον». — μγ' (φ. 401 β). «Τοῦ αὐτοῦ. Τοῖς κατὰ Λιβύην καὶ Πεντάπολιν ἐπισκόποις». — μδ' (φ. 402β). «Τοῦ ἁγίου Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου ἐκ τῶν ἑμμέτρων αὐτοῦ ποιημάτων περὶ τοῦ τίνα χρὴ ἀναγιγνώσκεισθαι βιβλία τῆς Παλαιᾶς καὶ Νέας Διαθήκης».

Ἄρχ. Ὅσα δὲ μὴ εἴνεαι τῶν κλιπτοῦ βιβλίου:

Ἔπεται «Ἐρμηνεία». — μέ (φ. 403α). «Τοῦ ἁγίου Ἀμφιλοχίου ἐπισκόπου Ἰκονίου ἐκ τῶν πρὸς Σέλευκον ἰάμβιον περὶ τῆς αὐτῆς ὑποθέσεως».

Ἄρχ. Πλὴν ἀλλ' ἐκείνο προσθεῖν μάλιστα σοι

μς' (φ. 404β). «Ἐγκύκλιος ἐπιστολὴ Γενναδίου πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως καὶ τῆς σὺν αὐτῷ ἁγίας συνόδου πρὸς ἅπαντας τοὺς ὀσιωτάτους μητροπολίτας καὶ πρὸς τὸν πάππν Ῥώμης». — μς' (φ. 406α). «Ἐκ τῆς πρὸς Νικολίτας ἐπιστολῆς τοῦ μεγάλου Βασιλείου». — μη' (φ. 406β). «Ἐρωτήσεις καὶ ἀποκρίσεις, τῶν ἐρωτήσεων γενομένων παρὰ μοναχῶν ἔξω τῆς πόλεως ἀσκουμένων καὶ τῶν ἀποκρίσεων ἀπὸ τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει ἐγθεθείσης τηρικῆς συνόδου ἧς προϊστάτω ὁ ἅγιος πατριάρχης κςῷ Νικόλαος ἐπὶ τοῦ αἰοδίου βασιλέως κςῷ Ἀλεξίου τοῦ Κομνηνοῦ». — μθ' (φ. 407α). «Τοῦ ἁγίου Νικηφόρου πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως ἐκ τῶν ἐκκλησιαστικῶν αὐτοῦ συνάξεων καὶ τῶν σὺν αὐτῷ ἁγίων πατέρων περὶ διαφόρων κεφαλαίων». — ν' (φ. 408β). «Ἡ ἐγκειμένη ἐν τῷ τρίτῳ βιβλίῳ τῶν Βασιλικῶν νεαυρὰ τοῦ Ἰουστινιανοῦ μετὰ τῶν ἄλλων φασὶ καὶ ταῦτα». — να' (φ. 409α). Τάξις μητροπόλεων ἀκέφαλος, λειπόντων μεταξὺ τῶν φ. 408 καὶ 409 φύλλων δύο τοῦ τετραδίου μς' ἀρχ. ὁ Γορδορνιας, ὁ Καβουρκίσις, ὁ Διφνοῦδος, ὁ Κιχέρων, κς' τῷ Ἰκονίῳ Λυκαονίᾳ ὁ Λύστρων, ὁ Βασίδων. — να' (φ. 411β). «Τὰ τῆς μεγάλης ἐκκλησίας ὀφφίκια». — νβ' (φ. 412α). «Ὅπως γράφει ὁ Κων-

σταντινουπόλεως πατριάρχης τῷ πάπῃ. Ἐχει οὕτως τῷ μακροτάτῳ δευτέρῳ τῷ πάπῃ κῦρ Θεοδωρῷ, ἀλλῶ ἀρχιεπίτῳ καὶ ἀξιώτατῳ, Ἰωσήφ ἐπίτῳ θεοῦ ἀρχιεπίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως Νίκης Ῥωμῆς καὶ οἰκουμενικὸς πατριάρχης.—νϛ (φ. 412α). «Ὅπως γράφει τῷ Ἀλεξανδρείας». Ἄνευ μνείας ὀνομάτων. Ἔπονται ἄλλοι τοιοῦτοι τύποι, ὁμοίως ἀνευ μνείας ὀνομάτων.

β. (φ. 413β). Περὶ Κορίλλου τοῦ τὴν Νεστόριον καταισχύσαντος καὶ τῶν κατ' αὐτοῦ ἐνατάξεων Θεοδωρήτου.

Ἀρχ. Ὁ θεὸς Κορίλλος δε καὶ πρώτος ἦν τῆς ἀγίας καὶ οἰκουμενικῆς τρίτης συνέδου.

Γέγραπται ἄλλη χειρὶ.

Ἐν φ. 423β ἄλλη χειρὶ, δε' ἤ; καὶ τὰ κατωτέρω, «Συγχωρητικόν».

Ἀρχ. Ἡ μετριότης ἡμῶν ἀπὸ τῆς χάριτος τοῦ καὶ θεωρίας καὶ ἰξουσίας. ἔχει συγκεχωρημένον καὶ τὸν κατὰ πνεῦμα ἀγαπητὸν αὐτοῦ υἱὸν Ἰωάννην.—Ἐν φ. 424α «Συστατικόν». Ἡ ταπεινότης ἡμῶν ἀνατίθησι τῷ θεῷ... (μέρος τοῦ φύλλου ἐσχισμένον).

Τέλ. Ἐπὶ τούτῳ τοίνυν ἐγγράμῳ καὶ τὸ παρὸν ἐνταλτησιώδες γράμμα καὶ ἐπιδόθη αὐτῷ δε' ἀπράξιαν ἐν ἔτει 2029 Ἰνδικτιῶνος 7ης ἐν μηνὶ θ' — Ἐν φ. 424β Συστατικόν, οὐ λείπει ἡ ἀρχή, ἥτις ἐπῆρχεν ἐν τῷ κεκομμένῳ μέρει τοῦ φύλλου. Τέλ. εἰς γὰρ τὴν περὶ τούτου δεδικάωσιν ἐπιδόθη αὐτῷ καὶ τὸ παρὸν συστατικὸν γράμμα τῆς ἡμῶν μετριότητος ἐν ἔτει 2029 Ἰνδικτιῶνος 7ης Μαρτίου 17'. Κατωτέρω ἄλλη χειρὶ ἢ ὑπογραφή Φαναρίου καὶ Νεοχωρίου Ἰωσήφ. Ἐν τῷ τελευταίῳ παραφύλλῳ τῷ συγκεκολλημένῳ τῷ φύλλῳ τῆς σταχώσεως «Μαρτυρία εἰς ἀναγνώστην» ἄλλ' ἔχει οὕτως ὁ Μητροπότης εὐσεβὴς ἱερομόναχος προτροπῆ θεῆς κειραρχίας τὰς τῶν ἀνθρώπων λογισμῶν καὶ πράξεων ἐξαγορίας διγόμενος, συνίστημι τὸν παρόντα πνευματικὸν μου παῖδα Γεώργγιον κατὰ τὴν τῶν λογισμῶν αὐτοῦ ἐξαγοραν τὴν πρὸς ἐμὲ. Καὶ μαρτυρῶ ὡς οὐδὲν ἔστι τὸ κωλύον αὐτὸν κατὰ τὴν κανονικὴν περατήρησιν εἰς ἱερέα προτῆναι καὶ ἐν καθέδρῳ πρεσβυτέρων αἰνεῖν τὸν ἐπὶ πάντων θεόν καὶ τούτου χάριν, τὸ παρὸν αὐτῷ τῆς ἡμετέρας συστάσεως δίδεται γράμμα ἐν μηνὶ Μαρτίῳ κα'. Κατωτέρω «Ὅπως γράφουσι τῷ αὐθέντῃ τῆς Βλαχίας. ὁ Ἐκκλησιότατε, ἐνδοξότατε, ἐπιμύτατε Ἰωάννη Μίγνη βοϊδόνδα, αὐθέντα πάσης Οὐγκροδλαχίας, μετὰ κατὰ πνεῦμα ἀγαπητῆς ἡμῶν μετριότητος» καὶ «Ὅπως τῷ αὐθέντῃ τῆς Μογδαβίας Ἐκκλησιότατε, ἐνδοξότατε, ἐπιμύτατε Ἰωάννη Ἰάνκουλα βοϊδόνδα, αὐθέντα πάσης Μολδοδλαχίας, μετὰ κατὰ... (τὰ λοιπὰ ἐσχισμένα)». Ἐν τέλει δὲ τῆ αὐτῆ χειρὶ, δε' ἤ; ἐν φ. 423β ἡ ὑπογραφή ὁ Φαναρίου καὶ Νεοχωρίου Ἰωσήφ, τάδε: Τὸ παρὸν νόμιμον ὑπέχει... [ἐπισκόπου Φαναρίου καὶ Νεοχωρίου] Ἰωσήφ καὶ ἡγοράστη [ἀντὶ λειπτῶν 1600 ἐν ἔτη 2029]. Τὰ ἐν ἀγκύλαις καὶ τὰ διὰ στιγμῶν δηλούμενα εἶνε ἀπεσχισμένα.

Ἐν ἀρχῇ κάτω τοῦ παραφύλλου τοῦ συγκεκολλημένου τῷ ξύλλῳ τῆς σταχώσεως ἄλλη χειρὶ. Λαβὸν μὲν ἐπὶ χεῖρας τὴν ἑβλῶν, οὐκ ἐπίγων δέ, ὅτι οὐκ ἀνίγων το καὶ λαβὸν ὡς μὴ λαβὸν (ἔπονται ὡς μὴ λαβὸν διαγεγραμμένα) εἶμι τῆ ἀποτυχία. Ἐν δὲ τῷ φ. β' ἄλλη χειρὶ «Τοῦ σφωτάτου κῦρ Γεωργίου τοῦ Κορσείου περὶ σιμωνίας» μικρὸν ἀπόσπασμα. Ἀρχ. Ὅτι ἡ σιμωνία εἶναι ἀπὸ τὰ μεγαλύτερα κακά.

Ὁ κώδιξ γεγραμμένος διὰ διαφόρων χειρῶν καὶ διαφόρου μέλανος, κο-

σμεῖται ὑπὸ τινῶν ἐπιτίμων κερρῶν, κερραὶ δὲ εἶνε καὶ αἱ ἐπιγραφαὶ ὡς καὶ οἱ ἐν τῇ φῶ ἀριθμοὶ τῶν κεφαλαίων καὶ ἄλλαι σημειώσεις.

Τὰ φ. 1—5. 241α (τὸ πλεῖστον), 211β, 413α καὶ 114β—123α ἄγραφα.

Ἐν φ. 1α Ἀρχ. 3 Χειρὶ τοῦ πατρὸς μου, εἰς ὃν ἀνήκεν ὁ κώδιξ μετὰ καὶ ἄλλων τῆς ἐκτῆς βιβλιοθήκης.

Ἡ στήσις διὰ ζόλου, περιβεβλημένου ὑπὸ βύρσης μεθ' ἀκίων ἐπιτοπιμάτων, ἐπιθαμένης ὀπισθεν. Ἐμπροσθεν σῶζονται δύο τῶν σιδήρων πρὸς ἀσυνήπτοντο τὰ λείποντα θηλυκώματα.

5

Χαρτ. 0,20X0,137 Αἰῶνος XVIII (φ. 173)

1 (φ. 2α). **Μαξίμου Μαργουνίου ὁμιλίαι.**

α (φ. 2α). «Ὁμιλία τῇ πρώτῃ Κυριακῇ τῆς μεγάλης Τεσσαρακοστῆς.—β (φ. 14α). «Ὁμιλία εἰς τὴν δευτέραν Κυριακὴν τῶν νηστειῶν».—γ (φ. 25β) «Ὁμιλία εἰς τὴν τρίτην Κυριακὴν τῶν νηστειῶν, εἰς τὸ εἶ τις θέλει ὀπίσω μου ἐλθεῖν». — δ (φ. 37β). «Ὁμιλία εἰς τὴν τετάρτην Κυριακὴν τῶν νηστειῶν: εἰς τὸν σεληνιαζόμενον».—ε (φ. 49α). «Ὁμιλία εἰς τὴν πέμπτην Κυριακὴν τοῦ ευαγγελίου τῶν υἱῶν τοῦ Ζεβεδαιοῦ».—στ (φ. 60α). «Ὁμιλία εἰς τὴν ἕκτην Κυριακὴν τῶν Βαϊσοφόρων». — ζ (φ. 71α). «Ὁμιλία εἰς τὴν ἅγιαν καὶ μεγάλην Παρασκευὴν εἰς τὴν σταύρωσιν τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν».

2 (φ. 83α). «Τοῦ μακαριωτάτου καὶ σοφωτάτου πατρὸς ἡμῶν πάππ καὶ πατριάρχου **Ἀλεξανδρείας τανῶν δε Κωνσταντινουπόλεως οικουμενικοῦ Κυρέλλου [Λουκῆρος]** Σόντομος πραγματεία κατὰ Ἰουδαίων ἐν ἀπλῇ διαλέκτῳ πρὸς Γεώργιον τὸν Πάργαν».

Μετὰ τὸ προῖμιον· κατ' Ἐρώτησιν καὶ Ἀποκρίσιν, ἐν δὲ τῷ Κεφαλαίῳ β κατ' Ἀπορίας καὶ Λύσεις, Ἐπιχειρήματα καὶ Ἀποκρίσεις εἰς τὰ Ἐπιχειρήματα.

β (φ. 153α). «Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν **Κυρέλλου ἀρχιεπισκόπου Ἀλεξανδρείας** Λόγος περὶ ἐξόδου ψυχῆς καὶ περὶ τῆς δευτέρας παρουσίας τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ μεταφρασθεὶς παρὰ **Κοτσαντίνου Δαπόντε**».

Ἄρχ. φοδοῦμα: φεῦ τὸν θάνατον δε: πικρὸς μου εἶναι:

4 (φ. 164α). «**Μακαρίου τοῦ Ἐγροπτικοῦ** Διήγησις φοδερὰ καὶ πίν' ὠφέλιμος ἐκ τοῦ Γερροντικοῦ».

Ἄρχ. Περιπατόντες ἕνας ἀσκητῆς ἅγιος εἰς τὴν ἔρημον.

5 (φ. 170α). ε' Αποκαλιφής τής Οπεραγίας Δερσινής ὄμων Θεοτόκου καὶ ἀπαρθένου Μαρίας».

*Αρχ. Μετὰ τὴν ἀνάληψιν τοῦ κυρίου καὶ θεοῦ. Τελ. (ἀτελής) ὁ ἀνάκλησις ἀπαντὸν ἑφελασίαι καὶ εἰς τὸν θρόν.

*Ἐκάστου τῶν περιεχομένων ἐν τῷ κώδικι προτάσσεται ἐπίτιτλον ἐρωθρόν καὶ μέλαν, ὅπως ἰδιορθροθμον.

Τὰ φ. 83β, 152β καὶ 171 - 173 ἀγραφα.

Ὁ κώδιξ ἔχει καὶ παλαιὰν ἀρίθμησιν κατὰ σελίδας 1 - 340.

Στάχως διὰ λευκῆς περγαμηνῆς, περιβαλλουσης ναστὸν χάρτην, ἔιχα καὶ δύο θηλυκωτήρας, ὧν σείζεται μόνον ὁ εἰς.

6

Χαρτ. 0,16Χ0,12. XVIII Αἰῶνος (φ. 171)

«Ἐρμηνεία εἰς τοὺς ἀφορισμοὺς τοῦ Ἱπποκράτους καταπρωθεῖσα εἰς πεζὴν φράσιν παρὰ Μιπαλάνου Βεσαλοπούλου τοῦ ἐξ Ἰωαννίνων».

*Αρχεται ἀπὸ τοῦ φ. 23α καὶ διήρηται εἰς τρία τμήματα.

Προτάσσει-αι δὲ ἐν φ. 3α 22ε «Πίναξ τῶν περιεχομένων ἐν περιλήψει εἰς τὴν ἑρμηνείαν τῶν ἀφορισμῶν τοῦ Ἱπποκράτους, συνθεμένη ἢ πλέον ἐκλεκτότερος παρὰ τοῦ Γαληνοῦ, κατὰ στοιχεῖον».

Γέγραπται πιθανῶς χειρὶ τοῦ Ἐπιφανίου Δημητριάδου, περὶ οὗ ἴδε ἀφ. 21.

*Ἐν τῇ ἀνω ᾄσ τοῦ φ. 3α. Γρηγορίου τοῦ ἐκ Ν. Σκοπίου.

*Ἐν τῇ ἀνω ᾄσ τοῦ φ. 3α. Ἰατροσόφου ἀφ. Δ.

Τὰ φ. 1,2 καὶ 22β ἀγραφα.

Στάχως διὰ ναστοῦ χάρτου ἀποτελουμένου ἐσωθεν ἐξ ἐντύπων φύλλων παλαιοῦ Μηναίου.

*Ἔπεται συνέχεια.